

prima instanță: Judecătoria Drochia
Judecătorul: V. Nogai
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

Î N C H E I E R E

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ghilan Ruslan, prin intermediul avocatului Călin Bobeica,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „DANULISCHII” împotriva Ghilan Ruslan, Rotari Anna, intervenient accesoriu Rotari Maria și Ghilan Angela, cu privire la declararea nulității contractului de vânzare – cumpărare a terenurilor agricole, și

cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de Ghilan Ruslan împotriva Societății cu Răspundere Limitată „DANULISCHII”, Rotari Anna, intervenienți accesorii Rotari Maria și Ghilan Angela, cu privire la declararea nulității contractului de arendă,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „DANULISCHII” și s-a casat parțial hotărârea Judecătoria Drochia (sediul Glodeni) din 21 februarie 2017, în partea respingerii acțiunii formulate de Societatea cu Răspundere Limitată „DANULISCHII”, cu emiterea, în acest sens, a unei noi hotărâri de admitere,

c o n s t a t ă :

La 13 septembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „DANULISCHII” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ghilan Ruslan, Rotari Anna, intervenient accesoriu Rotari Maria și Ghilan Angela, cu privire la declararea nulității contractului de vânzare – cumpărare a terenurilor agricole.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 28 iulie 2012, a încheiat cu arendatorul Rotari Anna contractul de arendă a terenurilor agricole cu nr. cadastrale XXXXX, cu suprafața de 1,5115 hectare, și XXXXX, cu suprafața de 0,1258 hectare, situate în s. Danu r. Glodeni, pe un termen de 3 ani, în perioada de 28 iulie 2012 – 27 iulie 2015. Totodată, în temeiul acestui act juridic, s-a semnat actul de predare-primire a terenurilor, care este parte integrantă a contractului de arendă și confirmă faptul transmiterii către arendaș a terenurilor. În plus, contractul respectiv

a fost înregistrat în registrul contractelor de arendă la Primăria com. Danu cu nr.2598/1208 din 06 decembrie 2012, fapt confirmat prin ștampila Primăriei și semnătura persoanei responsabile.

S.R.L „DANULSCHII” a menționat că, în conformitate cu pct. 6 din contractele de arendă, între părțile contractante a fost semnată anexa nr.4, care constituie parte integrantă a actului juridic, prin care s-a stabilit plata arendeii în natură, cu producție agricolă, în special cu grâu, semințe de floarea soarelui, zahăr, varză, ceapă, mere ș.a., în cantitate stabilită de părți. Astfel, s-a arătat că pentru anii 2013-2015 a executat obligațiunile contractuale asumate și a achitat arenda integral.

Societatea reclamantă a susținut că, la expirarea termenului contractului de arendă, pârâta nu s-a adresat cu cerere privind restituirea terenurilor, de aceea contractul de arendă a fost prelungit tacit pe încă un an agricol până la 27 iulie 2016. Mai mult, pe parcursul anului agricol 2015-2016, Rotari Anna nu a solicitat restituirea terenurilor arendate, fiind prelungit în continuare pe un an, până la 27 iulie 2017.

Ulterior, reclamantul a indicat că, din certificatul eliberat de către O.C.T. Glodeni, la 6 septembrie 2016, a aflat că terenurile arendate cu numerele cadastrale XXXXX și XXXXX au fost înstrăinate, fără notificarea acestuia din partea vânzătorului, fiind ignorat dreptul de preemțiune.

În aceste circumstanțe, societatea reclamantă a învederat că, la 5 august 2016, Rotari Anna, prin intermediul reprezentantului său, în baza procurii, Rotari Maria, a vândut lui Ghilan Ruslan terenurile arendate din speță cu prețul de 23 000 de lei, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, autentificat de notarul public Jernovaia Tatiana și înregistrat cu nr. 3106. Așadar, s-a considerat că, la încheierea contractului menționat supra, pârâții au încălcat drepturile arendașului la preemțiune.

Prin urmare, reclamantul a pretins că actul juridic din litigiu urmează a fi declarat nul prin prisma articolelor 219 alin. (1) și (2), 232 din Codul civil.

S.R.L „DANULSCHII” a solicitat declararea nulității din ziua semnării a contractului de vânzare – cumpărare a terenurilor agricole din 5 august 2016, încheiat dintre Rotari Anna și Ghilan Ruslan, cu obligarea restituirii de către Rotari Anna lui Ghilan Ruslan a prețului contractului în mărime de 23 000 de lei, dar și a terenurilor (f. d. 6).

Societatea reclamanta a cerut compensarea în mod solidar din contul pârâților a tuturor cheltuielilor de judecată (f. d. 6).

La 16 septembrie 2016, Judecătoria Drochia a aplicat sechestrul cu interdicția de înstrăinare sau grevare a terenurilor cu numerele cadastrale XXXXX și XXXXX, amplasate în extravilanul com. Danu, raionul Glodeni (f. d. 21).

Pe parcursul examinării cauzei, pârâțul Ghilan Ruslan a depus referință, solicitând respingerea acțiunii și invocând că nu a existat nici un impediment la înstrăinarea terenurilor (f. d. 46 – 47).

La 25 noiembrie 2016, Judecătoria Drochia a acceptat în procedură contencioasă cererea de chemare în judecată Ghilan Ruslan împotriva Societății cu Răspundere Limitată „DANULSCHII”, Rotari Anna, intervenienți accesorii Rotari

Maria și Ghilan Angela, cu privire la declararea nulității contractului de arendă (f.d. 67 – 69).

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în cadrul ședințelor de judecată, Rotari Maria a declarat că vara trecută, când a luat grâul la cotă la depozitul S.R.L „DANULSCHII”, o persoană din cadrul pârâtului i-a dat contractele de arendă să le semneze neîntocmite. Astfel, aceasta a precizat că a semnat contractele de arendă din numele ei pentru soțul ei și pentru soacra sa, Rotari Anna, fără a fi eliberată vreo procură și fără a avea vreo împuternicire din partea proprietarilor terenurilor agricole.

În plus, Ghilan Ruslan a sugerat că S.R.L „DANULSCHII” a întocmit contractul de arendă a terenurilor agricole cu Rotari Anna, fără participarea acesteia și fără negociere. Totodată, s-a arătat că pârâtul a evitat să ceară un aviz de la Rotari Anna, referitor la prelungirea contractului de arendă, în corespundere cu art. 9 alin. (2) din Legea nr. 198 – XV din 15 mai 2003, cu privire la arenda în agricultură.

Un alt argument al reclamantului vizează faptul că, la 6 decembrie 2012, a fost înregistrat contractul de arendă din 28 iulie 2012, fiind încălcat termenul de 3 luni prevăzut la articolul 10 alin. (5) din Legea cu privire la arendă.

Pe baza celor prezentate, reclamantul a susținut nulitatea contractului de arendă, deoarece nu a fost semnat de proprietarul terenurilor Rotari Ana sau de o persoană împuternicită în temeiul unei procuri. În subsidiar, acesta a precizat că are un interes născut și actual pentru a declara nul contractul de arendă.

Ghilan Ruslan a solicitat declararea nulă din data semnării contractului de arendă a terenurilor agricole din 28 iulie 2012, încheiat între S.R.L „DANULSCHII” și Rotari Anna, cu toate efectele prevăzute de lege (f. d. 69).

La 21 februarie 2017, S.R.L „DANULSCHII” a formulat o referință în întâmpinarea acțiunii reconvenționale, cerând respingerea acesteia ca tardivă și nefondată (f. d. 100 – 102).

Prin hotărârea Judecătorei Drochia (sediul Glodeni) din 21 februarie 2017, s-au respins acțiunile formulate de S.R.L „DANULSCHII” și Ghilan Ruslan (f. d. 124, 133 – 136).

Totodată, instanța de judecată a revocat măsură de asigurare a acțiunii aplicată conform încheierii judecătorești din 16 septembrie 2016 (f. d. 124).

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a constatat circumstanțele de fapt invocate de S.R.L „DANULSCHII” și Ghilan Ruslan în susținerea pretențiilor sale.

În acest sens, prima instanța a stabilit cu certitudine faptul că arenda a expirat și nu a fost prelungită, iar proprietarul terenurilor agricole, Rotari Anna, după expirarea contractului de arendă, conform prevederilor legale, avea dreptul de a înstrăina aceste imobile. Totodată, s-a considerat că actul juridic contestat nu a fost semnat de către Rotari Anna, dar de către intervenientul accesoriu Rotari Maria, care nu era împuternicită în modul prevăzut de lege, ceea ce a impus concluzia nulității contractului de arendă (f. d. 135).

Cu privire la acțiunea reconvențională, instanța de judecată a susținut că Ghilan Ruslan nu este în drept să invoce nulitatea contractului de arendă, întrucât acesta nu este parte a acestui act juridic și nu este împuternicit ca să intenteze o asemenea cerere de chemare în judecată (f. d. 135, *pe verso*).

Pe fondul cauzei, cererile de chemare în judecată, descrise mai sus, au fost respinse în temeiul articolele 216 alin. (1), 219 alin. (1), 666 alin. (1), 911 alin. (1) din Codul civil și articolele 10 alin. (5), 15 alin. (5) din Legea nr. 198 din 15 mai 2003, cu privire la arenda în agricultură.

Împotriva acestui act de dispoziție, S.R.L „DANULSCHII” a declarat apel în termenul legal (f. d. 154). În apărare, Ghilan Ruslan și Rotari Maria au solicitat respingerea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe (f. d. 176, *pe verso*).

Curtea de Apel Bălți, prin decizia din 15 august 2017, a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „DANULSCHII” și a casat parțial hotărârea Judecătorei Drochia (sediul Glodeni) din 21 februarie 2017, în partea respingerii acțiunii formulate de Societatea cu Răspundere Limitată „DANULSCHII”, cu emiterea, în acest sens, a unei noi hotărâri de admitere (f. d. 178 – 183).

Astfel, instanța de apel a decis declararea nulă a contractului de vânzare – cumpărare nr. 3106 din 5 august 2016 a terenurile agricole cu nr. cadastrale XXXXX, suprafața 1, 5115 hectare, și XXXXX, suprafața 0, 1258 hectare, situate în sat. Danu, r. Glodeni, încheiat între Rotari Anna și Ghilan Ruslan. În rest, s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La deliberarea acestei soluții, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de S.R.L „DANULSCHII” în cererea de chemare în judecată și de Ghilan Ruslan în acțiunea reconvențională. Suplimentar, s-a precizat că, în speță, obiectul juridic dedus judecării a constituit doar declararea nulității contractului de vânzare – cumpărare a terenurilor agricole, de vreme ce hotărârea Judecătorei Drochia (sediul Glodeni) a fost contestată în partea respectivă de S.R.L „DANULSCHII”.

Prin urmare, Colegiul de control judiciar a constatat că terenurile litigioase au fost transmise în arendă pentru 3 ani, în perioada 28 iulie 2012 – 27 iulie 2015. La fel, după expirarea contractului, S.R.L „DANULSCHII” a continuat să prelucreze terenul, iar arendatorul Rotari Anna a primit plata pentru arenda terenului, fapt confirmat de ambele părți în ședința instanței de apel (f. d. 182).

Prin urmare, instanța de apel a susținut că arendatorul Rotari Anna nu a informat apelantul cu 6 luni înainte de expirarea arendeii despre faptul că nu este de acord să prelungească termenul de arendă, ceea ce este în contradicție cu articolul 9 alin. (5) din Legea cu privire la arendă. În plus, la 5 august 2016, intimata Rotari Anna a înstrăinat terenurile agricole arendate fără a informa titularul dreptului de preemțiune, S.R.L „DANULSCHII”, după caz, despre intenția și condițiile vânzării. Așadar, Colegiul civil a reținut că instanța ierarhic inferioară a ajuns eronat la concluzia privind neîncălcarea dreptului de preemțiune a apelantului la înstrăinarea terenurilor agricole asupra cărora erau încheiate contracte de arendă (f. d. 182, *pe verso*).

Într-un final, Colegiul judiciar a stabilit că Rotari Anna a primit plata pentru arendă pe parcursul anilor 2015 – 2016, fiind confirmată validitatea contractelor de arendă, prin voința certă și evidentă a acesteia. Totodată, s-a conchis că Rotari Anna nu a contestat contractul de arendă, ceea ce demonstrează valabilitatea acestuia, producând efecte juridice în continuare (f. d. 183).

Pentru a soluționa această pricină, instanța de apel a aplicat articolele 2, 11 alin. (1), 9 alin. (4), (5), 15 alin. (3) din Legea nr. 198 din 15 mai 2003 și articolele 219 alin. (1) și (2), 232, 793, 794, 911 alin. (1) din Codul civil.

La 28 septembrie 2017, Curtea de Apel Bălți le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 15 august 2017 (f. d. 186 d).

La 24 noiembrie 2017, Ghilan Ruslan, prin intermediul avocatului Călin Bobeica, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea, formulată de S.R.L „DANULSCHII”, și admisă acțiunea, depusă de Ghilan Ruslan.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că prima instanța a constatat corect că Rotari Maria, proprietatea terenurilor agricole, nu a dat nici un acord și nu a împuternicit pe nimeni pentru a fi încheiat din numele său contractul de arendă din speță.

În opinia acestuia, instanța de fond a conchis just că arenda a expirat și nu a fost prelungită, iar deținătorul de teren, Rotari Anna, după expirarea contractului de arendă, conform prevederilor legale, avea dreptul de-al înstrăina. Totodată, Ghilan Ruslan a invocat că, deși instanța de fond a constatat nulitatea contractului de arendă, nu a admis acțiunea reconvențională în raport cu decăderea dreptului de preemțiune.

La 22 decembrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs S.R.L „DANULSCHII” și Rotari Anna, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 2011).

Până la data examinării cauzei, intimatul nu a depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, conform articolului 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Ghilan Ruslan, prin intermediul avocatului Călin Bobeica, este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor a verificat dacă recursul este formulat de persoana în drept să-l declare, dacă este depus în termen și dacă nu a fost examinat anterior, și a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în mod legal.

În acest caz, se observă că mandatul sera MA nr. 1107987 din 27 septembrie 2017 dovedește faptul că avocatul Călin Bobeica a fost împuternicit în mod legal să atace hotărârea judecătorească și să reprezinte interesele lui Ghilan Ruslan, care este subiectul abilitat cu dreptul de a declara prezentul recurs (f. d. 184), în conformitate cu dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei, confirmă că cererea nu a fost depusă repetată și nu a fost examinată anterior.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs constată că recursul declarat de Ghilan Ruslan, prin intermediul avocatului Călin Bobeica, la 24 noiembrie 2017, este depus în interiorul termenului, deoarece decizia integrală a instanței de apel i-a fost comunicată, contra semnătură, la 3 octombrie 2017, ce se adeverește prin avizul de recepție (f. d. 196).

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, cu privire la încadrarea temeiurilor invocate în recurs la dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În cazul respectiv, judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, dar și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Ab initio, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 parag. (1) din Convenție, în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că

săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și bune-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, *Sturm v. Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36).

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă temeiurile de drept invocate de recurent în motivarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei, inclusiv dacă argumentele ilegalității deciziei atacate, solicitările sau propunerile acestuia, rezumate mai sus, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibilă cererea de recurs.

În speță, instanța observă că recurentul Ghilan Ruslan a criticat decizia Curții de Apel Bălți din 15 august 2017 în baza articolului 432 alin. (2) lit. a), b), c) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, la art. 432 alin. (1) și 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă.

În acest sens, instanța de judecată amintește că, la pronunțarea deciziei din 15 august 2017, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 2, 11 alin. (1), 9 alin. (4), (5), 15 alin. (3) din Legea nr. 198 din 15 mai 2003 și articolele 219 alin. (1) și (2), 232, 793, 794, 911 alin. (1) din Codul civil.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererii de recurs în raport cu decizia contestată, reiese în mod cert că recurentul a invocat nulitatea contractului de arendă, deși argumentele acestuia au fost respinse de prima instanță, iar hotărârea acesteia, în partea respectivă, nu a fost atacată cu apel de către Ghilan Ruslan. În plus, acesta nu a demonstrat și nu a arătat motive convingătoare a nelegalității deciziei Curții de Apel Bălți, în care s-a menționat că actul dat este valabil și produce efecte juridice, de vreme ce nu a fost contestat de Rotari Anna.

Mai mult, instanța de recurs subliniază că instanța de apel și-a motivat amplu decizia și a răspuns la toate argumentele esențiale ale cauzei (a se vedea decizia de inadmisibilitate pe cauza *Fundația pentru Copii Speranța v. Republica Moldova*, 17 octombrie 2017). *De facto*, recurentul nu a criticat textele de lege aplicate de instanța de apel, ci s-a mulțumit să afirme abstract că soluția acesteia este una eronată, fără a aduce vreo observație pertinentă și concludentă speței.

În subsidiar, instanța observă că, *în principiu*, recurentul a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a

se vedea, *mutatis mutandis*, *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, parag. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, 2 septembrie 2014, parag. 34, *Samardžić v. Croația*, ibidem, parag. 28).

Pe baza celor prezentate, completul Colegiului constată că observațiile lui Ghilan Ruslan nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Prin urmare, temeiurile inserate în recurs nu pot fi calificate ca esențiale și nu ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. În mod corespunzător, punctele de vedere al recurentului nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecării nu corespunde condiției de a fi „efectiv” (*a se vedea*, de exemplu, *Petrovic v. Luxemburg*, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, *Sturm v. Luxemburg*, ibidem, parag. 32).

Un raționament subsidiar al instanței în susținerea poziției sale constă în faptul că recurentul a fost reprezentat de către avocatul Bobeica Călin, persoană abilitată și calificată, conform art. 1 al Legii cu privire la avocatură, să pledeze și să acționeze în numele clienților lor, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lui. Astfel, acesta a fost în măsură să cunoască condițiile pentru admisibilitatea unei cereri de recurs, în baza modului de redactare a articolului 433 lit. a) în Codul de procedură civilă și interpretarea suficient de clară și coerentă a acestuia de Curtea Supremă de Justiție în jurisprudența sa constantă (*a se vedea*, *mutatis mutandis*, *Trevisanato v. Italia*, ibidem, parag. 45, *Sturm v. Luxemburg*, citată mai sus, parag. 40).

Din aceste raționamente, instanța de judecată reține existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare situație, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de art. 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (*a se vedea*, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*a se vedea*, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Ghilan Ruslan, prin intermediul avocatului Călin Bobeica, nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ghilan Ruslan, prin intermediul avocatului Călin Bobeica.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea